

Великиятъ лъкаръ

Лошото гърло, тъй наричатъ у насъ една отъ най-смъртоноснитѣ болести — „дефтиритъ“. Отъ нея страдатъ най-много децата. Заболѣва гърлото. Глътката, сливиците и мекото небце се зачервяватъ силно. Върху сѫщите мѣста се появяватъ бѣли петна, които скоро се сливатъ помежду си. Болното се чувствува отпаднало и разбито, а по-после почва да се задушава.

Болките въ гърлото не сѫ много силни. Не е сила и треската. Това кара близките на болното да мислятъ, че болестта скоро ща мине, но тя се свършва обикновенно съ смърть. На сто заболѣли отъ дефтиритъ, шесдесетъ умиратъ. За това и ховата сѫ нарекли тая болестъ — лошо гърло.

Тя се причинява отъ едни много малки животинки, прилични на пржчици, които не се виждатъ съ око. Тѣ отдѣлятъ силна отрова, която причинява смъртъта.

Болестта е много заразителна. Болното трѣбва да се държи въ отдѣлна стая, която често да се провѣтрива. За ядене да му се дава само млѣко, яйца и чорба. Най-доброто е да пие лимонада, направена отъ лимонъ. Колкото повече пие, толкова по-добре. Когато огъня е силенъ, хубаво е да се правятъ хладнички бани.

Но нито храната, нито питието, нито добритѣ грижи биха могли да спасятъ малкото отъ смърть, ако не бѣ великиятъ лъкаръ — докторъ РУ. До